

אז מה קרה לקיסינג'ר?

כשנמלטו הוריו של הנרי קיסינג'ר מגרמניה הנאצית, היה עליהם להחליט אם לעלות לישראל או לארצות-הברית.

מכיוון שהיו ציונים ותיקים, החליטו לעלות לישראל. הם השתקעו בירושלים, והנרי הקטן שינה את שמו לרן. רן קיסינג'ר הצטיין בגימנסיה רחביה, ולמד באוניברסיטה העברית. התקדמותו היתה מסחררת, ואחרי שרות בהגנה ובצה"ל זכה בדרגת פרופסור. כינתיים שינה את שמו לרן כיסון.

אחרי כמה שנים של עבודה אקדמאית שקטה, זיעזעה אותו מלחמת ששת-הימים משלוותו. פרופ' כיסון החליט שעליו לנסות וליישם במציאות את המסקנות שאליהן הגיע בעבודת מחקר והגותו.

באמצעות ידיד, חבר-הכנסת ירחמיאלי, עלה בידו להתקבל לראיון אצל ראש-הממשלה. הוא שיטח בפניה תוכנית גועזת להשגת שלום עם הערבים. בין השאר הציע שראש-הממשלה תמנה אותו ליועץ שלה לענייני ביטחון לאומי, תרשה לו לערוך שורה של מסעות סודיים לקאהיר ולדמשק, ולהיכנס למשאומתן ישיר עם הפלסטינים לשם השגת הסדר-שלום כולל.

ראש-הממשלה הפסיקה אותו בזעם, נתנה לו הרצאה בת שעתיים וחצי על תולדות הציונות, וסיימה את הפגישה. למחרת היום, כשנתקלה בח"כ ירחמיאלי במיזנון הכנסת, שאלה אותו בחיך קטלני: "מה שלחת אלי את המשוגע הזה? אתה לא חושב שאני די עסוקה?"

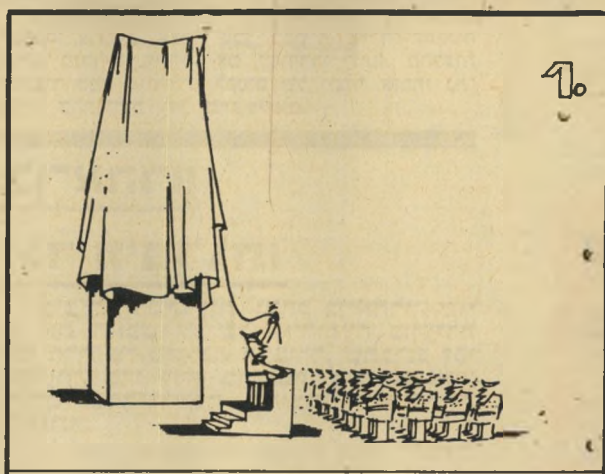
רן כיסון לא נואש. הוא אירגן קבוצה של פרופסורים, ושלח אל ראש-הממשלה עצומה פומבית, שפירטה את עיקרי תוכניתו. התגובה הציבורית היתה נמרצת. "בענייני ביטחון ופוליטיקה, דעתם של פרופסורים אינה שווה יותר מאשר דעתם של מצהצחינעליים", כתב מעריב במאמר ראשי. ידיעות אחרונות היה חריף יותר: "נסיון מגוחך של כמה עובדי-בטל אקדמיים, שמשעמם להם בכיתותיהם."

אנשי בית-ל אירגנו מישמרות בפני אולם-ההרצאות של הפרופ' כיסון, והניפו את הסימנה: "כיסון לחבי רון!" ו"סע לקאהיר והישאר שם!" הליגה להגנה יהודית הודיעה שלכיסון הוא שכיר המודיעין המצרי וסוכן השאי של מוסקבה. 12,352 תלמידי תיכון חתמו על עצומה נגד "הפרופסורים התבוסותנים".

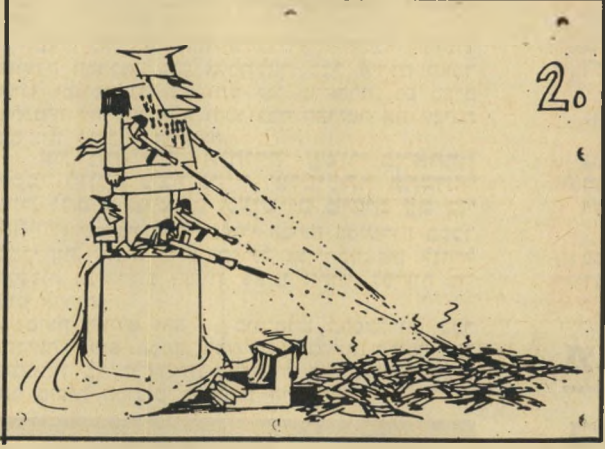
הארץ כתב במאמרו הראשי ש"אמנם אין לשלול מן הפרופסורים את הזכות להשמיע את דעתם, מצד אחד, אבל מצד שני יש להבין כי ענייני המדינה מסור רים בידי מדינאים מקצועיים, שזכו באמון העם. אל להם לפרופסורים להתערב בעניינים לא להם."

ביקורת זו לא הרתיעה את רן כיסון. הוא הצטרף לתנועה לשלום וביטחון, מופיע מדי פעם בערביי ראינות ובסימפוזיונים, בעיקר בקיבוצים מרוחקים שאין הברדנים המיקצועיים ששים לבקר בהם.

זה עתה הופיע פרופ' רן כיסון בתוכנית הטלוויזיה "יום השישי", מייד אחרי הופעת להקת-לוליינים שעלתה מטאשקנט. כשהציע כיסון שוב את תוכניתו לנסוע ל-קאהיר ולדמשק, לא הסתיר המראין את חיכוכו. "טוב שעוד יש מישו בארץ המאמין בשלום, הרה-הרה", אמר, "ועכשיו נפנה לדברים רציניים. הזמנתי את חבר-הכנסת ירחמיאלי לאולפן, כדי שיסביר לנו את פרשת חברת ורד, המסעירה את המדינה. אדוני חבר-הכנסת..."

1.

2.

תוכנית להפיכה דרום-אמריקאית

משל הרב השוטה

מדוע מתעקשת האופוזיציה ככנסת להגיש הצעות אי-אמון לממשלה, למרות שברור מראש שלממשלה מוכתה רוב והיא לא תיפול?

אז, או על זה מספרים את הסיפור הבא: מעשה ביהודי שבא לביקור אצל חברו. בתום היום קם ועמד ללכת. הפציר בו חברו: הישאר עימי, היה נא אורחי. עלי ועל צווארי. נשאר אצלו יום ועוד יום ועוד יום. חודש תמים. בתום החודש קם ועמד ללכת. אמר לו חברו: "שלם לי דמי אר-רוח שאירחתיך חודש ימים." ענה לו האורח: "השתגעתי? הרי אתה הזמנתי?" אמר לו המארח: "בוא נלך לרב שיפסוק בינינו!" שמע הרב את טענות שניהם ופסק: "על האורח לשלם למארח דמי אירוח." כשעמד האורח לשלם למארחו, דחהו זה: "השתגעתי? אני אקח ממך כסף?" אז למה הלכנו לרב? שאל האורח.

"זה רק כדי להראות לך, השיב המארח, איזה רב מטומ" טם יש לנו."

כבשת הרש

ובימים ההם אין מלך בישראל. יש רק קואליציה. ובראש הקואליציה יושב ברעם בן ירבעם.

וישלח אדוני את נתן אל ברעם ויבוא אליו ויאמר לו: שני אנשים היו בעיר אחת, אחד עשיר ואחד רש; לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאוד; ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עימו ועם בניו יחדיו, מפתו תאכל ומכוסו תשתה ובחיקו תשכב ותהיי לו כבת; ויבוא הלך לאיש העשיר ויחמול לקחת מצאנו ומבקר לע"שות לאורח הבא לו ויקח את כבשת האיש הרש ויעשה לאיש הבא אליו.

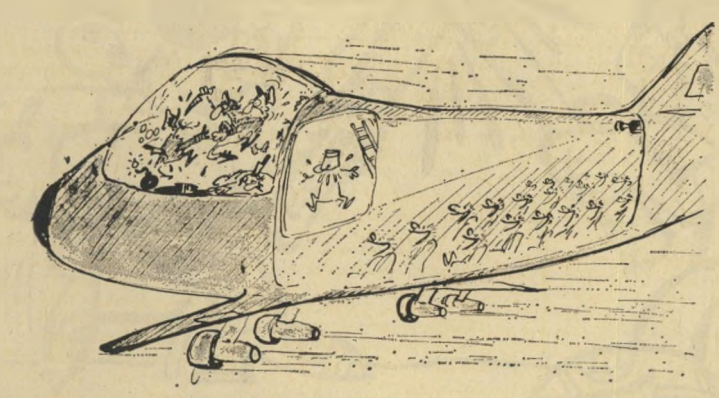
ויחר אף ברעם בן ירבעם באיש מאוד ויאמר אל נתן: חי אדוני כי ברמות האיש העושה זאת. זה בן-אדם זה? ככה עושים? מה זה לוקח חים רק את הכבשה מהאיש הרש? ומה עם הפת, והכוס והבת?

ויאמר נתן: איזו בת, לא היתה לו בכלל בת?

ויאמר ברעם: הלא אתה עצמך אמרת: "ותהיי לו כבת". וחוף מזה, מה עם הבנים? מדוע לא הכי ריח אותם העשיר לשלם לו מס מיפלגות, ומס פוליטי ותרומה לקרן הבחירות? ובכלל, מאיפה היה לרש כסף לקנות את הכבשה? האם מי-שהו חקר אותו? כבשה לקחו לו! שישתוק ויגיד תודה שבכלל נותנים לו לדבר במדינה הדמוקרטית הזאת.

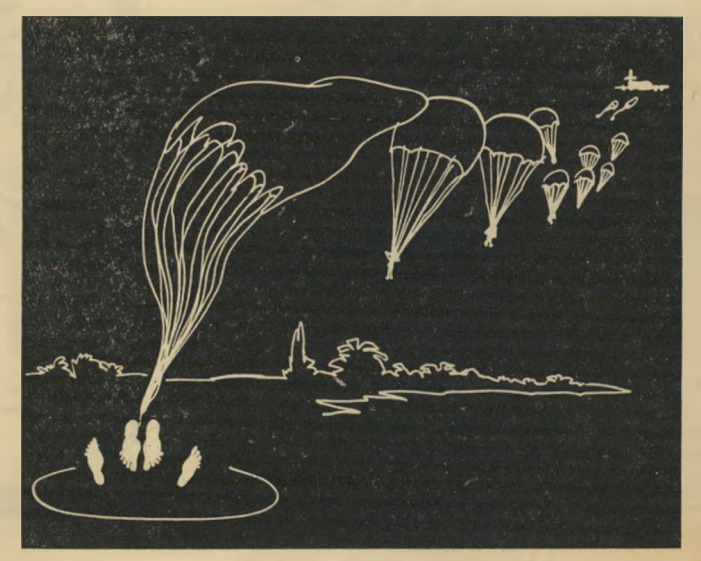
ויאמר נתן: אבל העסק הזה לא כל כך מוצא-חן בעיני אלוהים? ותבער בו חמת ברעם להשחית: או, גם לו יש מה להגיד פתאום! האם הוא לא מבין שכבשה אחת עלובה איננה אלא רסיס של עדר? היא מסרבלת ומפריעה לעבודת-העדר. עכשיו, סוף-סוף, אחרי שהעשיר שחט אותה ברוך-השם, יהיה העדר הזה יעיל פעם אחת ולתמיד.

אחיטופל

בכל טיסות, "לופטהאנזה" מציגים סרטי בידור לנוסעים

יש רגליים לדבר

"מאז הנהגנו את השיטה הזאת, המפקד, כל החניכים צונחים ישר לבול!"